

[Poul Claussen.]

bringe de formelle Bevillingsforhold i Orden, hvilket har faaet fuld Tilslutning i Det konservative Folkeparti. Jeg kan derfor tilsige mit Partis Medvirken til Forslagets Gennemførelse.

Jeg gaar i øvrigt ud fra, at den Form, Lovforslaget har, ganske simpelt involverer, at man, selv om en af de Apotekere, det omfatter, er afgaaet ved Døden, vil tillade, at hans Bos Drift af Apoteket og hans Enkes Pension ganske automatisk kommer ind under de sædvanlige Regler i Apotekerloven.

Samtidig vil jeg gerne udtale min Anerkendelse af, at den højtærede Indenrigsminister, efter hvad der er oplyst over for mig, agter at foretage en anden lignende Foranstaltning til Genoprettelse af normale Tilstande, nemlig den rent administrative Handling at ombytte de siden 29. August 1943 udfærdigede indenrigsministerielle Apotekerbevillinger med kongelige Bevillinger i Henhold til Apotekerlovens § 2.

Hans Conrad Koefoed: Paa mit Partis Vegne anbefaler jeg Lovforslaget til Vedtagelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om særlige Foranstaltninger i Anledning af Krigsskaderne i Rønne og Neksø.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 871; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 770).

Første Næstformand (Westermann): Sagen kan i dette Møde kun behandles med Tingets Samtykke; men hvis ingen Indsigelse fremkommer, vil jeg betragte Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Sagen sattes til Forhandling.

Hans Rasmussen: Sammen med det øvrige Danmark var Bornholm i to Dage med til at glæde sig over den tyske Kapitulation. Stemningen paa Bornholm var lige saa livlig og højtidsfuld som noget andet Sted i Riget. Men kun i to Dage varede Glæden. Det viste sig nemlig, at Kapitulationen ikke gjaldt

Bornholm, hvor en ung krigslysten tysk Kaptajnløjtnant havde sat sig i Hovedet, at selv om Hagekorsbanneret forsvandt i hele Europa, skulde det fortsat vaje over Bornholm. Dette sindssvage Standpunkt medførte Indgriben fra Sovjetrusland, som truede med Bombardementer. Denne Trusel blev til sørgelig Alvor. Russiske Krigsskibe bombarderede Rønne og Neksø og satte samtidig en stor Hærstyrke og meget Krigsmateriel i Land. Heldigvis var Befolkningen i de to Byer blevet evakueret, ellers vilde Ulykkens Omfang have været uoverskueligt.

Den blev desværre uhyggelig omfattende endda. En halv Snes Dødsofre krævedes, i Hundredevis af Beboelseshuse blev ødelagt, delvis til Grunden, og i Tusindvis af Beboere blev husvilde.

Der har i Krigsaarene i Bladene været offentliggjort mange Billeder fra Udlandet af krigsramte Familier paa Flugt med Smaa-børn paa Armen og deres faa Bjendele i Trækvogn eller Barnevogn. Nu gjorde noget tilsvarende sig gældende langs Vejene fra de to Byer. I Sandhed et sørgeligt Syn, siger alle, der saa det. Der blev Sorg og Fortvivelse overalt paa Øen.

Hertil kom saa den knugende Følelse af Forladthed, som gjorde sig gældende, idet al Forbindelse udefra blev afbrudt, baade Telefon og Telegraf var standset, Skibsfarten ligeledes. Og hvad der gjorde det hele endnu mere smerteligt for Befolkningen, var den Omstændighed, at Radioen, som ikke var afbrudt, ustandseligt gengav den Jubel og Feststemning, som raadede i Hovedstaden. Jubel og Fest her, men ikke en Lyd eller et Ord om Bornholm eller om den Tilstand, hvori de to Købstæder befandt sig. Det var vel ikke saa mærkeligt, om man hist og her paa Øen fik den Tanke, at Bornholm nok ikke hørte med til Danmark. Megen Bitterhed gjorde sig gældende over for Myndighederne og den danske Stat. Dette Forhold er heldigvis i høj Grad ændret. Hvad der i ikke ringe Grad har bidraget hertil, er den storslaaede Hjælp-somhed over for Bornholm, som har vist sig over det hele Land, ja endog fra Sverige. Der er strømmet Bidrag ind i et Omfang, som ingen skulde have tænkt sig. Stor Taknemmelighed føles af alle paa Øen saavel over for Bidragyderne som over for den Komité af bornholmsk fødte gode Mænd her i Hovedstaden, der satte Indsamlingen i Gang.

Hvem der i øvrigt i høj Grad fortjener Tak, er de mange Landboere paa Bornholm, som villigt tog imod de evakuerede Tusinder af Beboere fra Rønne og Neksø og gav dem